

adhibito ligamenta sensim reficcata, ipsius ossa firmiter continent, leuioresq; negotio in ossium connexu brachiale, cubiti & postbrachialis ossibus committitur: nisi forte in iungendis ossibus peritior, brachialis ossa mutuò dirimere, ac ligamentis emundare, postmodumq; aeneis filis inuicem committere audeas, aut etià disuncta asseruare uelis. Mox ubi brachiale in eum modum igni apposueris, chartam assumes, cui postbrachialis & digitorum ossa, non pratermissis sesaminis ossibus, exactè emundata imponas: quo minus hæc illi chartæ inuoluta, neque alterius manus ossibus confusa, in committendis ossibus negotium augeant. Conduxit igitur, manuum pedumq; ossa separatim in quatuor chartas recludere. Priusquam tamen huius illiusue manus, aut pedis ossa chartæ implicas, antea semper indagandum est, num aliquod os nō mundatum super sit, ne quum putamina & ius abijciendum curas, unā aliquot ossa oscitāter simul auferenda porrigas, et si forte unguem asseruare uisum sit, illum dum pedis manuumq; digitorū ossa expurgas, auelles. Nō minus enim humanos ungues, quā auium & quadrupedum ungues, à pedibus calenti aquæ impositis, elixatione recedere conspiciamus. Porro quum ulnam & radiū emundas, cartilago non negligetur, quæ à radio profecta, magna ex parte ulnam à brachiali dirimit. Hæc namq; ab ulna liberabitur, ut radio adhuc connata, in ossium connexu, rursus ulnam & brachiale intercedat. Quin etiam quando caput purgas, accuratissimè caueto, ne membranā, quæ auditus organi foramen succingit euellens, ossicula illa negligenter eximas, quæ eius organi constructionem subintrant, quippe illa stylo quopiam in foramen missa, sunt studiose euellenda, & pariter excutienda. Hæc ossicula ad reliquā ossium colligationem, aliquod recondes, & uertebras omnium postremo è iure eximes, quemadmodū & sacrum os: nisi forte post aliquam elixationem, coccyx os à sacro liberare lubeat, quod scilicet huius ossicula, ob cartilaginea ligamenta, quæ ipsa connectunt, si diutius coquantur, ab inuicē se iungi soleant. Si tamen coccygis ossis præcindendi gratia, os sacrū exemeris, id denuò cacabo est immittendum, coccyxq; os priuatim in chartam reponendum, aut in sportulam conijciendum, in quam minuta locabis ossicula: cuiusmodi dentes sunt, si forte ipsorum aliquis exciderit, aut aliqua ossis portio oscitāter effracta fuerit. Verū ut pubis ossium cartilaginem serues, priusquam ilium ossa à sacro liberas, pubis ossa anteriori posterioriq; sede leuiter sunt emundanda, ac dein inuicem solis manibus seiungenda, ut ipsa intercedens cartilago ab altero ossē abscedat, unig; duntaxat commissā maneat, leui negotio postmodū in ossium connexu, cum altero pubis ossē iungenda. Ossa hac ratione purgata denuò numerabis, non quidem manuum & pedū ossa, quæ iam seorsum chartis prius inuoluisti, uerum recensabis caluariæ partem, quam serra à reliquo capite ademit: in qua considerabis, num portiunculæ temporum ossium, quæ instar squamæ uerticis ossibus applicantur, atque serra à cætera temporum portione auferri solent, ex elixatione deciderint, ne forte illas cum ossium spolijs autiure reiicienda cures. Solent enim facile à uerticis ossibus decidere, si casu serræ sectio multum supra aurem ducta fuerit. Deinde num dens aliquis ex superiori inferioriue maxilla exciderit, perpendes, & uigintiquatuor uertebras totidemq; costas enumerabis, duas clauiculas, duas scapulas, duos humeros, duas ulnas, & radios duos, sacrum os, à quo iam antea coccyx os ademptū est: duo grandia ossa sacri ossis lateribus nexa, femora duo, tibiæ ossa duo, & fibulas duas, item patellas similiter duas. Atque ubi omnia enumeraueris, magnopere cōduxerit, ossa denuò mundæ & bullienti aquæ indere, ac mox exempta seorsum aspero rudiq; linteo abstergere, & si quæ ligamentorū, aut membranarum, aut musculorum insertionis exortus uel sint reliquæ, eas defricare abstergereq; cōuenit, studio interim adhibito, ne lubrica, & crustæ modo ossibus adhibita cartilago simul auferatur. Interea uerò dum hæc in orbem igni apposita leuiter deficcantur, aurium cartilaginee cute detegentur, chartæ cum reliquis cartilaginibus applicandæ. Idem quoq; in palpebrarum & narium cartilaginibus molendum est, ac deinceps acutis cultellis os uel referens, à musculis ipsi commissis, quā licebit exactissimè crudum emundabis. Purgato illo ossē, laryngis cartilaginee similiter crudas accuratè carnibus membranisque liberabis, simul cum una atq; altera asperæ arteriæ trūci cartilagine, C imaginī cōparatæ. Iam pectoris os, ipsiq; cōnexas cartilaginee sedulo emundabis, quod eo minus promptè perfeceris, quo id pluribus obducitur membranis, pingueq; est, & interim coquendum ne utiquam uenit, uixq; calente aqua aspergendū. Quum uerò cartilaginee carne spoliæ, cauendum est, ne membranā cartilaginibus proximè obductā, illiq; correspondentem auferas, quæ quod os ambit, *μεμβράνη* Græcis uocatur. Quippe hac membrana à cartilaginibus discepta, illæ infirmius pectoris ossi cōmittuntur, & contractæ breues intortæq; euadunt. Et quo minus cartilaginee hæc contrahantur, pectoris os ad ignem non est exiccandum, sed alibi tantisper, dum ossa necere proposueris, in loco non nimis humido reponendum, ne rursus cartilaginee plus æquo flaccescant, ac postea deformem thoracis ossium fabricā cōstituant.

Quan-

Quandoquidem nihil prorsus est, quod æquè elegantem sceleti struem uitæ cum cartilaginibus, si modo illæ negligentius obseruentur, & non iam compertius, quā ante, exiccari permittatur. Reliquas autē cartilaginee chartæ adhibere non nihil ad mouere, at ita, ne nimium conuellantur: quum latius sit, & has quætionem sicari. Iam integrū tibi est ossa & cartilaginee ad eum quem mox dicetere, aut dissoluta asseruare: quod longè etiam præstiterit, si modò aut cōnectendum esset. Ossa namq; disuncta, & in oblongam arcam seriatim posita, seorsum conspici, ac omnia quæ ad ossium cognitionem spectant, edocere poterit, crectā cōmissaq; sunt, sinus, capitāq; ossium non admodum accuratè cōmonstrare dicam, ad ostentationem potius quā ad disciplinam conducunt. Quāquam plinam illa ossa accommodatissima sunt, quæ subducuntur ex Italicis monumentis (ut hic ferè omnia) extructis, & sub impluuiū aliquo, aut alioquin aëri ita pluuialem aquā quandoq; excipiāt. Præter id namq; quod monumenta eiusmodi etiam aqua subinde accedit, cuius beneficio omnia quæ ossibus adnascuntur percescunt, aded ut illa ossa post aliquot annos exempta, & obiter abluta, sint in modo in ossibus spectandum commonstrent, si in arcam seriatim citra connexum ad coniungendum enim prorsus sunt inutilia, cum propter egregiam duritiā deperditas costarū totiusq; corporis cartilaginee, quæ si forte reperiuntur, ob friabiles, & undiq; ab ossibus liberæ. Rursus ad hunc usum sunt inutilia, quæ nationes effodiuntur, & cumulatim in cœmiterijs asseruātur. Præter hoc enim ob terræ siccitatem afficiuntur, omnia eiusdem hominis ossa nunquam uelut in monumentis reperies, uel Parisijs etiam in Innocenti cœmiterio. Vbi, si modò amos ossium quæ è terra fodiuntur, habes aceros: qui mihi quando primum cōtuleris, in omnibus medicinarum partibus insigni medico, & colendo studiū sodali doctissimo discerem, aded nobis uberem suppeditariū in defessisq; spectandi usu edocti, etiam obuinctis oculis cum sodalibus intus ausi fuerimus, unius mediæ horæ spacio nullum os ex tot acerbis porrigipossē diuideret, tactu non diiudicemus, atque id eo nobis faciendum erat studiosius, ut magis præceptorū opera, in hac medicinarum parte destituebamur. Porro ossium connexum erectionemq; attinet, ea mox post emundationem (ne sciant) committenda sunt, nam statim à coctione, ossa solis subulis, quibus supra citra negotiū perforantur, aeneisq; filis mutuò alligantur: quod quisque prout est induitū, & ea quæ hactenus toto libro descripsimus, minus obaudiuerit, ciet. Ac primū quidē aliquot paratis subulis, aeneo filo partim crassiore, partim igni indetur, quo postmodū magis sequax, & quantumuis uariè intortum, nō His addentur duæ tenaculæ, seu forcipes: unus quidem quo filum intorquebit, quo intortum iam absceabitur. Auspicaberis autē ossium colligationem à pedum calcis talum iunges, & deinde cubiforme os calcis, & cymbā referēs talo, & tria cymbam referentis, deinde his cōmittes pedis ossa, hisq; seriatim digitorū ossa, famo cōparatis. quæ ideo cautius & tenuiori subula perforabis, quo duriora & ex subulæ impetu prōptius diuisa disiliunt. Vbi utrunq; pedem iunxeris, t quod sinus femoris capita excipientes dirimit, cultro aliquo oblongo, sed arcto quod excipiendo duriori baculo sufficiat, qui femori etiam intrusus clauis ruitur committat, uti asseres absq; glutine necē cernimus. Est enim in femoris inferiori men molendum, illi è directo consistens, quod in tibia fieri uolebam, ut idem b r i & tibiæ indatur, huiusq; ope articulus genu inflexus maneat. Præter hunc l femur tibiæ ossi utrinque crassiori filo committendum est, non pratermissis e b iæ ossis sinus augmentibus. quæ quum hæc ossa iungentur simul cum illis cor lo genu seruabuntur. Mox fibula tibiæ ossi supra infraq; alligabitur, & patella tibiæ firmabitur. Hoc ubi in utroque crure præstitum erit, sacri ossis lateribus f iori filo sunt necēdenda, ac deinde pubis ossa interueniente etiam illorum cart da. Iam ad manum erit orbicularis asser, in quem ossa erigentur. conuenit aut orbem tantum esse, ut pedes illi eo situ, quo ossa erigenda ducis, aptè firmar asseris medio foramen in hoc paratur, ut quum ossa in erectam arcam recon cæ fundus axem habeat: quæ foramini illi indita, orbem conuolui sinat. P men, aliud iuxta orbis circumferentiam aptabitur, in quo lignum firmari qu teli, aut hastæ, aut falcis (utrumque uisum erit) paratum, sceleti manus suffi

Huiusmodi
infractura
ta ferè se
ratiū pro
ponit tabu
le cap. 7 lib.
2 ad chara.
S. T. V. X.
Y.